

andre Bände. I Sjælland, hvor vi finde de største og de vigtigste Aaer i Landet, 4—5, store Aaer, er der den store Hindring til Stede for Fiskeriets Udvikling, som ellers vilde være overordentlig ønskelig, at Båndet benyttedes saa overordentlig meget af Lods-ejerne til Vanding. At gøre Indskrænkninger dert, eller gøre det vanskeligere er en meget betænkelig Sag; thi Engene ere jo for dem en Livsbetingelse. Man ved, at i Norden mange Steder ikke er videre god; der er det Engene, der holde Livet oppe, og der forslaar Fiskeriet intet ved Siden af, det kan være meget heldigt som et Hovedbrev, men det kan ikke komme i Betragtning som Hovedbrev. Nu tror jeg nok, at man i § 2, egentlig gaar noget videre, end det kan være rigtig, med at paalægge forskellige Indretninger, som man anser det for hensigtsmæssigt at saa indført, og ligeledes anser jeg det ogsaa for meget tvivlsomt, om de Foranstaltninger, man vil træffe lige over for bestaaende Fabriker og industrielle Anlæg, ere heldige. Regeringsforslaget, som det forelaa, gif ikke saa radikalt til Værks, som Folketingets Forslag gør, og jeg kan derfor bedre slutte mig til Regeringens Forslag, i saa Henseende end til Folketingets. — Der er flere enkelte Bestemmelser i det, som jeg ved min, desværre kun meget fligtige Gennemlæsning af denne Sag har sølt mig stødt ved. Der er f. Eks. Bestemmelsen i § 1, en helt ny Bestemmelse, som gaar ud paa, at den Grundejer, der ikke har Ret til Fiskeri ud for sin Grund, er berettiget til at forlange Fiskeriretten afløst. Det anser jeg for en meget farlig Bestemmelse, at falde Ekspropriationsretten frem i et Tilfælde som dette. Og dersom man tror, at man vil gavne Fiskeriet derved, anser jeg det rigtigst for meget tvivlsomt. Jeg tænker paa de store Søer i Nordsjælland, hvor Staten har Fiskeriet. Jeg kan ikke tro andet, end at Fiskeriet er bedre tjent med at være i Statens Haand end at komme i en stor Mængde Fiskeres Hænder. — Jeg er heller ikke for den Bestemmelse, der er bleven indført i § 2, at Staten skal blandes ind i disse Forhold og yde Bidrag dertil. Ferskvandsfiskeriet har ikke en saa stor nationaløkonomisk Interesse, at der er Grund til at forlange Tilskud af Staten dertil, der er Omraader nok, hvor man vil, at Staten skal yde Tilskud, og man skal ikke forlange mere, end der behøves. Det er heller ikke forlangt af Regeringen, men det er noget, der er sat ind i Folketinget. Kort sagt, da jeg ikke kan nægte, at det er en god Sag, der kan fortrænge, at der gøres noget for den, vil jeg ogsaa ønske, at vi nøje overveje Lovforslaget og søge at

fremme det saa godt som muligt. Det er ikke min Mening paa nogen Maade at ville stille mig afvisende til det; men jeg hævder, at det er en Sag, som vi dog alligevel ikke skulle gaa saa aldeles let over; thi der er flere Punkter i dette Forslag, som kunne trænge til nøje Overvejelse, for at vi ikke skulle gaa hen og bringe Kollision imellem bestaaende Interesser og derved afstedkomme Vanskeligheder og Trætte. Det er i det væsentlige mine Anstuelser. Jeg er noget i Tvivl om, hvor vidt vi egentlig ved stærk Indgriben paa dette Omraade saa udrettet tilstrækkeligt, netop fordi der er saa mange forskellige Interesser i Båndets Benyttelse. Jeg tror nok, at den Maade, hvorpaa man bedst kan opbæjle Fiskeriet, er at interessere sig saa meget som mulig for den kunstige Fiskeavl og at aabne Blikket hos Behørerne for, at enhver Mand især, som har Vejlighed dertil, bør gøre, hvad han kan, for at fremme Fiskeriet, saa at det kan blive en Indtægtskilde for ham. Der er mange, mange Lokalteter, hvor der kan udrettes ikke lidet. Mången en, som har en mindre Vandbeholdelse, kunde, ved at anvende noget derved, saa en Mængde Orreder, Krebs og flere forskellige Slags Fisk, som kunne give en Indtægt. — Jeg har nu udtalt det væsentlige af det, som jeg i Øjeblikket mener, der har været Grund for mig, til at fremkomme med.

Det. Hansen: Ja, jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger, som kunne henlede et eventuelt Udvalgs Opmærksomhed paa Punkter, som den praktiske Erfaring gennem den tidligere Regeringslovs Bestemmelser viser ikke have været tilstrækkelig heldigt ordnede, og som heller ikke ere ordnede ved denne Lov, saaledes at Ulemperne fjernes. Jeg skal først med Hensyn til § 2, som jo indeholder vigtige Bestemmelser om Forholdet mellem Fiskeriinteresserne og de industrielle Interesser, tillade mig at gøre den Bemærkning, at jeg finder det fuldstændig rigtig, at en Mølle eller en Fabrik ikke har Lov til at lægge sig paa tværs af et Vandløb paa en saadan Maade, at det, om jeg saa maa sige, strider mod Naturens Orden, at det forhindrer Fiskene fra at passere op og ned. Jeg finder det altsaa rigtig, at der gives Bestemmelser, hvorved den Ulempe, der hidtil har været i saa Henseende, bliver fjernet og man giver den stakkels uskyldige Malengel Vejlighed til at følge Naturens Orden, til at komme op, hvor Naturen har bestemt, at den skal være, ved, at man indretter hvad der hedder Malepasser. Det samme gælder ogsaa om Sals, idet man ind-